

[Finn O. Christensen]

blive stillet krav om, at kommunen deponerer et beløb, der modsvare anlægsaktivets opførelsesomkostninger.«

Vil det have øget indflydelse på kommunernes lyst til at opføre ældreboliger?

Ydermere har boligministeren i fjernsynet givet udtryk for, at forhalningen af tilsagnsgivningen til nyt almennyttigt byggeri var grundet i et politisk ønske om en ikke-overophedet byggesektor, og at man derfor ønskede en mulighed for at overføre kvoten fra det ene år til det næste. Det er formentlig en udmærket administrativ reform, men efter ministerens udtalelser kan vi godt være skeptiske over for, om indførelsen af bestemmelsen ikke bundet i et ønske om at kunne nedsætte kvoterne, når man finder det politisk uhenigtsmæssigt at spørge folketinget.

Jeg vil derfor spørge ministeren, om han opfatter det som en pligt at opfylde de kvoter, folketinget har fastsat, således at det kun er manglende ansøgninger, force majeure osv., der vil betyde en overflytning af kvoterne.

I øvrigt mener vi, at realrenteforliget, der nu er indgået, vil betyde et fald i byggeriet, og derfor skulle der være større grund til at hæve kvoterne for det almennyttige byggeri.

Grunden til, at man yderligere skal hæve kvoterne, som der er stillet forslag om, er også, at vi skal modtage en masse flygtninge. Hvis samtlige partier var enige om, at flere skulle have råd til at bo godt og komme ind i nyt byggeri, og man vil have boliger til flygtningene, burde kvoten sættes op til 14.000-15.000 boliger.

Estrup (RV):

Det er flere gange blevet sagt, at boligbyggeriloven har karakter af boligpolitikens flagskib. I foråret, da vi havde den allerførste behandling af lovforslaget om ændring af boligbyggeriloven, må man sige, at flagskibet faktisk var temmelig nær synkegrænsen. Nu står vi med et nyt og forbedret forslag, som nogenlunde kan holde skuden flot, og det synes jeg vi bør hilse velkommen.

Det, der er sket, er, at den nedskæring, regeringen havde foreslået for specielt den almennyttige kvota, nu er bragt ud af verden, sådan at vi har etableret den kvota på 9.000 boliger, som vi har været vant til i nogle år. Derudover har vi fået realiseret en stigning i

antallet af ungdomsboliger på 500. Det vil altså sige, at vi nu står med et samlet omfang af det støttede byggeri, som er større, end vi har haft de seneste år, og det synes jeg er godt.

Der er en række ting, der tyder på, at vi har brug for byggeriet inden for dette område. Når vi er gået ind i et forlig med regeringen på dette punkt, var det ikke mindst for at sikre den indpasning og bosætning af flygtninge, som ikke mindst det almennyttige byggeri har måttet tage på sig. På det punkt vil jeg gerne tilføje, at jeg synes, vi også skal have åbnet for, at den private boligmasse kan træde til.

Vi har samtidig fået indført en bemyndigelse for boligministeren til at overføre indtil 10 pct. af årets kvota. Det har i dag vakt nogen debat, men på det punkt har vi intet ændret ved gældende ret. Det står bare i loven, at der nu er en sådan bemyndigelse, men for at forhindre, at vi igen kommer i den situation, vi har oplevet i år, er boligministeren forpligtet til midt i finansåret at fremlægge en redegørelse for, hvordan udnyttelsen af kvoterne skrider frem. Vi har samtidig i boligudvalget fået fastslået det, som er en selvfølge, nemlig at man naturligvis skal stille mod at udnytte kvoterne, og at boligministeren ikke vil anvende bemyndigelsen imod ønsket hos et flertal i folketinget. Det er en selvfølge, og på det punkt er intet i og for sig ændret i forhold til gældende ret.

Vi har opnået det, som kan være ganske nyttigt, når man ser, hvordan historien er omkring udnyttelsen af de forskellige kvoter, at vi ikke længere risikerer, at vi pludselig i december måned står med en uudnyttet kvota, f.eks. fordi en kommune ikke har været i stand til at få sine ansøgninger færdigbehandlet, og dermed ville kvoten falde bort. Det er en kendt sag, at ikke mindst Københavns kommune har været en stor synder med hensyn til at komme med ansøgninger i sidste øjeblik.

I relation til 1985-kvoten er der naturligvis opstået et problem, i og med at vi samtidig med en overophedning af byggeriet står med 700 almennyttige boliger, som vi skulle tage stilling til.

Det radikale venstre har naturligvis ikke været involveret i administrationen af kvoterne, det er boligministerens område, men vi har skullet tage stilling til, om vi på nuvæ-